

עפ"ג 65684/03/18 - ראאד בן מחמוד חטיב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 65684-03-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

ראאד בן מחמוד חטיב
ע"י ב"כ עו"ד דראושה עבד אל כרים
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המערער
נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 14.3.18
בת"פ 2678-05-17.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שהייה בלתי חוקית, התפרצות למקום מגורים על מנת לבצע גניבה וגניבה. המערער נדון לעונשים הבאים: 20 חודשי מאסר בפועל; הופעל מאסר מותנה בן 14 חודשים, כך ששישה חודשים מתוכם ירוצו במצטבר והיתר בחופף, ובסה"כ ירצה המערער 26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; שישה חודשי מאסר על תנאי על כל עבירת רכוש או על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל; קנס בסך ₪ 2,000; פיצוי לעד בסך ₪ 5,000. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 10.4.17, בשעות הערב, התפרץ המערער לבית מגורים בירושלים, דרך מרפסת, תוך ניפוץ שמש, וגנב מן הבית סכומי כסף במזומן בסך ₪ 1,500 ו- \$ 400, המחאות, טאבלט, תעודת זהות, תכשיטים רבים, תיק וארנק. במועד זה שהה המערער בישראל ללא אישור שהיה כדין.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונש המאסר שנגזר על המערער. לטענתו, העונש שנגזר עליו הינו חמור ואינו מידתי. המערער ביצע את ההתפרצות כשהוא תחת השפעת אלכוהול, כפי שהיה גם בעבירה הקודמת בה הורשע ובגינה ריצה עונש מאסר ממושך. העבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם ולא בצוותא. המערער הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר. המערער הינו בן 36 שנים, אב לארבעה ילדים ונמצא בהליך גיור, מצבו הכלכלי הינו קשה והוא תומך גם בהוריו. הסנגור טוען כי מתחם הענישה הנוהג בעבירות דנן, על פי פסיקה שהגיש, נע בין 6 חודשי עבודות שירות ועד לשנת מאסר, וכי יש למקם את המערער באמצע המתחם.

4. ב"כ המשיבה טען כי יש לדחות את הערעור והפנה להרשעותיו של המערער. נטען כי זו הרשעתו השניה בעבירת התפרצות וכניסה שלא כדין לישראל. מתחם הענישה, על פי החלטות אליהן הפנה ב"כ המאשימה, נע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 36 חודשי מאסר בגין התפרצות ושלושה עד תשעה חודשי מאסר בגין שהיה בלתי חוקית. על כן, העונש שנגזר על המערער במקרה דנן אינו חמור כלל והמאסרים המותנים לא הופעלו במצטבר. לפיכך, יש לדחות את הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1982, עולה כי הינו נשוי לאישה יהודיה ואב לארבעה ילדים, מתגורר בבית חנינא, עד למעצרו בתיק זה עבד בעבודות מזדמנות, בעברו הרשעות קודמות. בני הזוג מתגוררים בנפרד, אשתו וילדיו מתקיימים מדמי הבטחת הכנסה. המערער תיאר מצב כלכלי קשה על רקע אי יכולתו לקבל אשרת כניסה לישראל. המערער עושה שימוש בסמים ובאלכוהול אך שולל נזקקות טיפולית. המערער הודה בביצוע העבירות, אמר כי היה שיכור באותה עת, נטה לטשטש את אחריותו, התקשה לעמוד על המניעים לה ולהכיר בנזקים שגרם ולא גילה אמפתיה למתלונן. הוערך כי קיים סיכוי גבוה לביצוע עבירות חוזרות והומלץ על הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה. כמו כן, במכלול השיקולים לקולה, יובא מצבו המשפחתי והכלכלי של המערער. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. עבירת השהיה ללא היתר הנה עבירה הפוגעת בערכים של הגנה על ריבונות המדינה על גבולותיה ועל הבאים בשעריה, והיא אף עלולה להעמיד בסכנה את שלום הציבור ובטחונו, כפי שאירע במקרה דנן. מדובר בעבירה קלה לביצוע שאכיפתה קשה. המערער ביצע את עבירות הפריצה והגניבה במעמד זה ובתעוזה רבה, תוך גרימת נזק לדירה ונטילת רכוש רב וסכומי כסף נכבדים ופגיעה בביטחונם ובפרטיותם של בעליה, כפי שפירט בית משפט קמא בגזר דינו. המערער ביצע את העבירות ללא מורא בעת שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 14 חודשים בגין עבירות דומות. לחובת המערער יש לזקוף גם את עברו הפלילי, הכולל הרשעות בעבירות שונות, ובהן כניסה לישראל ללא היתר, עבירות רכוש, נהיגה ואלימות, בגין ריצה המערער ממושכים והוטלו עליו מאסרים מותנים, שלא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב על ביצוע העבירות. בנוסף, מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער אינו מקבל אחריות מלאה על מעשיו, מתקשה להכיר בחומרתם, לעמוד על המניעים להם ולהכיר בנזקים שגרם, וכן פורטו

גורמי סיכון נוספים להישנות העבירות, ובכללן שימוש מתמשך בחומרים משני תודעה, תוך שהמערער שולל נזקקות טיפולית. ודוק, המערער ביצע את העבירות בהיותו בגילופין, ומעיון ברישומי הפלילי עולה כי אין זו הפעם הראשונה שהוא מבצע עבירות באופן זה. בניגוד לטענת הסנגור, אין מדובר בנסיבה לקולה, אלא בנסיבה מחמירה. לא בכדי העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה שהמערער ישוב על ביצוע העבירות ונדרשת ענישה הרתעתית ומציבת גבולות. יוסף כי הפסיקה אליה הפנה הסנגור כתימוכין לטענתו בדבר מתחם ענישה מקל יותר, אינה רלבנטית ועוסקת בנסיבות שונות. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד